

Patricia Slabbinck pronkt met een klassezaak die, van klein tot groot, elke stand behaagt

„In 't Theater is het

altijd vakantie”

Blonde Patricia zoende op haar 12de voor het eerst met blonde Patrick, en werd naderhand liefst twee keer een huwelijksring over de vinger geschoven. Maar twee keer liep het slecht af. Toch is ze nog voor een trouwfeest gewonnen, omdat ze haar ouders als een gelukkige paar herinnert. Een schattige zoon of dochter? „Mensenlief, ik heb geen tijd gehad om kindjes te maken en heb vandaag geen zin om Wendy van Wanten achterna te lopen. Ik heb nochtans altijd enorm van kinderen gehouden en kan er trouwens heel goed mee omgaan. Laurence en Virginie, de twee schatten van mijn zus, zie ik zeer graag”, stelt Patricia. Als petekind van casinoboss Roger De Ramée kreeg Patricia dikwijls de gelegenheid in sterrenkringen te vertoeven. „Mijn keppe was Claude François met zijn „Il fait beau...” al kon ik ook met Edith Piaff en Charles Aznavour kennismaken. Ik herinner mij Mireille Mathieu als een heel vriendelijke dame. Patricia pronkt graag met haar Theater: „Had vader dit nog mogen meemaken, dan zou hij nog niet aardig trots zijn.” Na het zono-vergoten paasweekend knipoogt de zomer ons al vanuit de verte toe. Wat verwacht Patricia Slabbinck van het zomerseizoen op 't Visserpleintje? „We duimen voor nog meer plezier en vriendschap, want ik voel het aan dat we een wreed goede zomer tegemoet gaan!”

Bij het afzakken van de Visserskaai naar de volkse Bone/Cadzandsteeg, kan een wild streulende fontein geen pittiger goeiedag van het hernieuwde en amfitheaterrijke Visserspleintje toezwaaien. En face, naast het vroegere etablissement van *Meetje van de Koaje*, glorieert het mooi tot *Theater* gerestaureerde café van Patricia Slabbinck. Een dame die een background heeft die kan tellen : vader Roland was advocaat, een tijdje public relations in het Oostendse casino en zowel in Bredene als in Oostende politiek geëngageerd. Daarbij was ex-kursaalboss Roger De Ramée peter van zijn dochter. Afgestudeerd als medisch secretaresse voelde Patricia zich van jongsaf aan aangetrokken tot de horecawereld. Begonnen in schoonbroers Gentse Hypopothamusdancing zou ze jaren later — na twee stukgelopen huwelijken — een toppunt beleven in haar bloedeigen *Theater*. „Een naam die op zich zoveel kan inhouden”, lacht ze, „want hier kun je lachen, gek doen en de crazy world die je in je hand houdt verdamd kietelen voor dood.” Uitgaander en cafébazin spelen samen nog niet aardig toneel. Wonderbaar toch ! Patricia heeft iets heel exclusief van vader Roger meegekregen : verschrikkelijk houden van het vissersvolk, achter wiens brute buitenkant een fantastisch mensenhart schuilt...

Blonde Patricia Slabbinck (°14.11.1959) woonde heel haar jong leven in de Bredense Frankrijklaan en had twee oudere zussen, Carla en Rika, die het onderscheidelijk in het bankwezen en advocaterij waarmaken en sportief verslingerd zijn op basketbal.

Vader te braaf om politicus te zijn...

Vader Roger Slabbinck,
lang geen onbekende...

— Patricia : „Toen we een

poosje op de Oostendse dijkpromenade woonden, stelde hij zich ooit voor de PVV. Bij heel wat mensen geliefd, miste hij blijkbaar de leepheid om een zitje in de raad te verwerven. Later zou hij in Bredene wel verkozen worden... maar werd door zijn eigen *Volksbelangen* gewoonweg buitengekeken.”

— Papa helaas veel te vroeg
ontvallen...

— Patricia : „Hij ontviel ons 19 jaar geleden veel te vroeg op zijn 58ste. Een heel toffe vader die ik geweldig mis. Hij kon vertellen als niet een en stond, naar buitenuit, klaar om gelijk wie een hart onder de riem te steken. Zijn beroep van advocaat oefende hij niet lang uit : na genootschapsdirecteur

werd hij public relations van het casino-kursaal.”

— Wat kreeg je mee van je
ouders ?

— Patricia : „Moeder Godelieve Viaene was een geëmancipeerde vrouw die haar dochters ergens ruggengraat gaf. Van zijn kant maande vader ons altijd aan om diplomaat te zijn in het leven.”

— Tiener in golden sixties...

— Patricia : „Ik was een tijdje lid van de chiro. Tot ons 16de moesten we van moeder regelmatig naar de mis. Omdat ik al altijd twee handen aan mijn lijf had om te werken, ging mijn godsvrucht hierna wel iets teloor. Al zou ik nu zelfs nog een kaars branden in 't Paterskerkje voor de een of andere vriend. Trouwens, je moet niet iedere zondag naar de kerk gaan om christelijk van ingesteldheid en daden te zijn.”

— Wiskunde, kunst en muziek...

— Patricia : „In St.-Andreas (Kaaistraat) kon ik tamelijk goed overweg met wiskunde, dus zal ik me nog niet zo vlug tegen 't vèèrtienste laten zetten. Wat kunst betreft, hadden mijn zusters een streepke voor. Mogelijks te danken aan ver familielid en kunstschilder Rik Slabbinck uit Brugge. Wat muziek betreft, was vader een uitblinker : op feestjes bloosde hij niet voor Sinatra's testamentaire *My Way* !”

Fluks naar klant en tap!

Waar de echtgenoot van zus Carla in 't Gentse met Hypo-
pothamus, Old Forum en The
Cartoche een paar dancings
runde, was dit voor Patricia
het sein om nader met het ho-
recaleven kennis te maken. Ze
ging er bij schoonbroer achter
de toog staan en genoot van de

sfeer. Voor swing, rock en
dansen in 't algemeen had ze
inderdaad al altijd een sakkers
boontje.

— **Wat heb je daar ge-
leerd?**

— **Patricia:** „Je leert die
aparte wereld van dichterbij
kennen. Een paartje komt in-
nig met zijn tweekjes binnen,
gaat weg... en binnen een uur
maakt een andere uitverkorene
het duo compleet.”

— **Te biecht gaan aan de
toog...**

— **Patricia:** „Achter de tap
moet je als een biechtvader
goed kunnen luisteren... en
vooral je mond houden. Want
vanuit de barkruk walmen er
van tijd nogal wat geruchten
naar 't saloonplafond. Je zou
eens moeten weten hoe de
mensen met hun miserie naar
't stamcafé trekken. Aan de
kroegbaas om de klanten er-
gens wat op te vangen: vrien-
delijkheid en 't meedrinken
van een pintje doen wonde-
ren! *Al hou ik meer van een
lekker rood wijntje. Ik volgde
ooit lessen voor sommelier,
weet je...*”

„Café Theater al 14 maanden eigen stek”

Dat Patricia nu al 14 maan-
den Theater uitbaat, maakt na-

tuurlijk haar trots uit. Al laat
die trots zich wel betalen ze
slaapt amper een paar uurtjes
per nacht en als ze onder de la-
kens kruipt, dan wordt ze om
de haverklap wakker, telkens
de kleine wijzer een sprong
van twee cijfertjes heeft ge-
maakt.

— **Patricia:** „Ik mag even-
wel Marceline Schmitt —
vroegere uitbaatster van 1969
tot 1975 — tot vriendin reke-
nen. Ze komt hier regelmatig
een handje toesteken en zelfs
haar dochter Mireille is niet
benauwd voor zo'n aardig-
heid.”

— **6 à 7000 liedjes zwangere
computer?**

— **Patricia:** „En daar zitten
natuurlijk vissersliedjes tus-
sen, want net als papa vroeger

heb ook ik bindingen met de
mensen van de visserij.”

— **De barkruk gisteren... en
vandaag?**

— **Patricia:** „Vandaag de
dag is het hard knokken in de
wereld van de horeca. Verve-
lijkingen gaan niet meer op,
vooral aan deze kant van de
stad waar het verdraaid zo
moeilijk parkeren is.”

— **Welke stijl mogen we
Theater aanmeten?**

— **Patricia:** „Noem het een
mediterrane look, die het ge-
voel *altijd met vakantie* geeft
en waarbij de specifieke tijdss-
feren als Pasen, Kerstmis, car-
naval, halloween en Ostend
Summertime telkens weer op
aparte wijze het interieur
handtekenen. Voor de inrich-
ting heb ik natuurlijk mijn ei-

gen goesting kunnen uitspu-
gen, maar voor de verwezen-
lijking moet ik dank zeggen
aan vriend Patrick Cheelens,
Knokse architect.”

— **Waarvoor moet je bij Pa-
tricia zijn?**

— **Patricia:** „Benevens mooi
muziek en een aangename
babbel kun je kiezen tussen
Pina Colada of *Marguerita
Tatcher* als cocktail van 5 eu-
ro. Voor een speciaal biertje
ontflessen we een *Theaterije*
of een mengeling van blonde
en bruine Ciney. Ik heb ten-
slotte de feeling om — naar
leeftijd en smaak — het cliën-
teel met de gepaste tunes de
oren te strelen!”

— **Is Theater verenigingen
rijk?**

— **Patricia:** „Voorlopig niet,
maar wat niet is kan nog altijd
komen. Lid van een Timothy-
fangroep van Club Brugge,
komen hier af en toe wel
blauwzwarte aanhangers. Zelf
ben ik *Placomusophile...* ofte
verzamelaarster van champag-
necapsulen. Ik heb er nu toch
al zo'n 2000 verschillende. En
ja... bruisende wijntjes zijn me
heus niet onbekend!”

— **Blonde Betty hier al op
bezoek geweest!**

— **Patricia:** „Ik was nooit
Big Brother-minded en heb ik
er ook nooit naartoe gezapt.
Toch vind ik onze *lachetaarte
Betty* een heel vriendelijke da-
me. Ze complimenteerde trou-
wens ons Theater.”

Full Service-kwartet

Bredense van geboorte
loopt Patricia Slabbinck van-
daag helemaal over van toeris-
mestad Oostende met zijn win-
kelcentrum, park- en bosjes-
groen, strand, zee, kaai en een
waaier aan uitgaansmogelijk-
heden. Als Bruges la morte al
uren slaapt, danst de Koningin
der Badsteden nog kiplekker
voorbij de kleine uurtjes naar
de eerste morgenzon. Waar
heb je in Europa bij het buiten-
komen van het station nog
zo'n horecabatterie voor je
neus?

— **Patricia:** „Altijd bereid
om iets op 't Visserpleintje te
organiseren, komt op zaterdag
20 april om 21 u. het *Full Ser-
vice-kwartet* naar Theater op 't
Visserplein. De toegang is gra-
tis en een toffe muzikale bent
die alle ritmes en songs aan-
kan, zal in rock, soul en reg-
gaestijl voor een hippe sfeer
zorgen. We zijn paraat dit mu-
zikaal bravourstukje in de bes-
te omstandigheden te laten
verlopen!”

Vissersplein met terrasambities

„Na de paasvakantie moeten we naar het stadhuis”, zegt Patricia, „omdat de mogelijkheid bestaat dat iedere horecazaak aan 't Vissersplein in aanmerking komt voor een ruimere terrassenruimte. Zo'n beetje op zijn *grote markt*. Heel positief voor 't Visserspleintje. Ik schreef zelfs de burgemeester aan, hem wijzende op zijn vroegere uitspraak als zouden er met de verandering van kaai en Vissersplein, jaarlijks wel 69 evenementen plaatsgrijpen. Vorig jaar was het evenwel nog geen tien keer feest...”

Uiteindelijk zal het oordeel van Toerisme Oostende in dergelijke gevallen doorwegen. Baasje-doe-'t-al Patricia Slabbinck heeft evenwel de tijd niet om daarheen te trekken. Knipoog naar de directeur om een in 't Theater binnen te springen?

— De vernieuwing van de Visserskaai wordt niet door alle neringdoeners als hemels manna aanzien...

— Patricia: „Toegegeven dat de parkeermogelijkheden destijds wel een zeker gemak inhielden voor de horecazaken. Al heb ik een suggestie:

wetende dat de viskramen langsheen de Visserskaai 's avonds wegmoeten, zou men het vanaf een zeker uur niet kunnen tolereren dat er daar wordt geparkeerd?”

— Geen autobussen langs 't Visserskwartier...

— Patricia: „Het aan banden leggen van verkeer in de binnenstad is een verschijnsel dat zich zowat overal in het land voordoet. Brugge deed dit trouwens met succes. Ik zie het zo dramatisch niet in. We moeten ons aan nieuwe tijden en omstandigheden weten aan te passen. Al moet men nu ook niet mordicus vloeken op al wat zich op vier wielen probeert voort te bewegen. Een ietske soepeler kan ook.”

— Meerdere zaken haken af aan de Visserskaai...

— Patricia: „Net zoals *Old Fisher* denk ik dat meer en meer zal overgeschakeld wor-

den op appartementenbouw. Niettemin heeft het ook zijn positieve kanten: het wegvallen van bepaalde zaken kan mogelijks de nog voortboerende commerçanten ten goede komen. Zoals altijd zullen de minder goede wegvallen en de betere blijven.”

— Mini Grote Markt de Sesam open u?

— Patricia: „Met meer initiatieven en een mogelijke terrassenuitbreiding kan 't Vissersplein gewis tot *mini Grote Markt* uitgroeien. Graag volgende bedenking: met het weren van de auto voorspelde men destijds dat er geen luis meer naar 't Wapenplein zou komen.

Niets was minder waar, want er zakt nog altijd verschrikkelijk veel volk af naar het Wapenplein. Dat zal voor 't visserskwartier ook wel waar zijn zeker!”

Waarom niet aan zelfde streng trekken?

„Wat minder jaloezie zou niet misstaan”

Bone- en Cadzandstraat en Visserskaai hebben hun eigen handelaarsbond. „Dat die mensen alleens iets voorhebben met 't Vissersplein kan ik alleen maar toejuichen”, aldus Patricia, „al meen ik dat men op zo'n ogenblik ook eens van gedachten mag wisselen met de horecazaken van 't Vissersplein, in de allereerste plaats betrokken partijen.”

Hoogtijd om de handen in mekaar te slaan?

— Patricia: „Waarom niet, hoe meer zielen hoe meer vreugde toch. Let op, wij komen met iedereen goed overeen. Alleen maar wat het uitwerken van initiatieven betreft, komen wij niet aan de bak. Al zal bij een fleurend Vissersplein gewis iedereen baat vinden.”

— Ook eensgezind naar 't stadhuis stappen...

— Patricia: „Onze horecamensen zouden inderdaad wat meer voor hun mening mogen uitkomen op het stadhuis. In die zin, dat het niet steeds dezelfde zijn die het woord voeren. Dat hoge bonzen al eens horecazaken aandoen, kunnen we alleen maar toejuichen. Al zou het wel aangewezen hierbij wat meer verscheidenheid aan de dag te leggen. Zonder namen te noemen, maar er zijn nog heel wat andere mensen die iets te zeggen hebben. We vermelden er graag bij dat burgemeester Jean Vandecasteele iemand is, die begrip heeft voor al zijn mensen!”